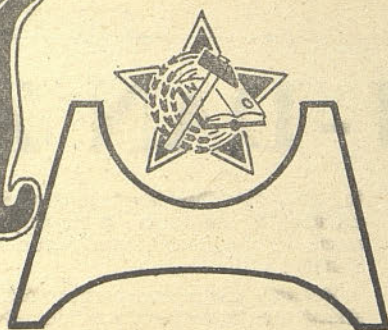

MAJ 1977

Štafeta mladosti - štafeta ljubezni

Minilo je 32 let od dne, ko je profesor telesne vzgoje Josip Prohaska iz Kragujevca prišel na idejo, da ponesejo čestitke tovarišu Titu za rojstni dan mladinci, ki se bodo v teku menjali od Kragujevca do Beograda. Takrat so potekale še zadnje priprave za osvoboditev domovine.

Ko je v Zagrebu tovariš Tito prejel šest štafet iz naših republik, se dim z bojišč še ni povsem

razkadal. Prvi nosilci so bili borci — mladinci, katerih roke so dišale po smodniku. Štafeto je nosilo skupaj 12.500 mladincev; tekli so po poti, dolgi 9.033 kilometre. V oddaljenih krajih in

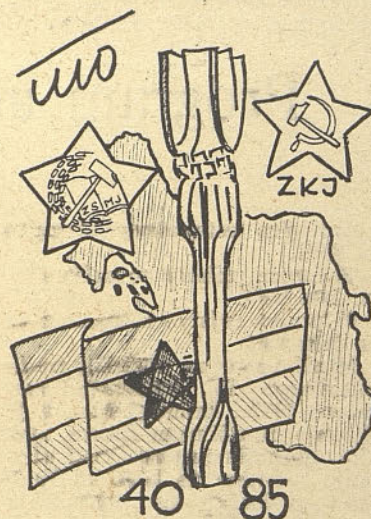
Dragi tovariš Tito!

Člani delovne skupnosti Steklarne Hrastnik se pridružujemo željam vseh naših delovnih ljudi ob tvojem življenjskem jubileju.

Spoštujemo in slavimo velike ljudi, ki so obogatili zakladnico človeškega razuma, toda najbližje je so nam osebnosti, ki so skozi bedo, trpljenje in vojno viхро vodili ljudstvo k največjemu cilju — svobodi in miru.

jalna sila in pogum pri iskanju poti v socializem, daljnovidnost pri reševanju usodnih vprašanj sodobnega sveta, vsa ta tvoja dela so nam v ponos, s tem pa v nas živi vera v lepšo socialistično prihodnost.

Ob letošnjem letu mladosti, ko praznuješ 85. rojstni dan, ti poklanjamo člani naše delovne skupnosti šopek najlepših želja

tam, kjer so se še vodile borbe so se čestitke za Titov rojstni dan prenašale od glavnih štabov Jugoslovanske armade, od koder so bile poslone naprej po radijskih valovih.

Naslednja leta so skupaj s čestitkami prispale do tovariša Tita tudi vesti o prvih delovnih zmagah. Mnogo žuljev je bilo vtisnjenih v štafetne palice. Gradila se je proga Brčko—Banoviči, naša domovina se je dvigala iz ruševin. Pesem graditeljev je preglasila zvoke motik, krampov in lopat.

»Slava, ki si jo naša mladina pridobiva v gradnji naše domovine s svojo upornostjo in požrtvovalnostjo, prodira daleč izven naših meja«, je dejal tovariš Tito sprejemajoč štafete.

Leta 1948 so s štafeto proslavljene prve zmage. 217.000 graditeljev proge Šamac—Sarajevo, in graditeljev velike tovarne strojev in orodja v Železniku blizu Beograda se je pridružilo čestitkam. Štafete so tega leta krenile iz mest, kjer se je začela vstaja, cela manifestacija pa je dobila vsenarodni pomen. To so bila težka leta za našo državo. Potrebno je bilo premagati siromaštvo in se istočasno upreti zunanjim pritiskom. Zato so bili štafetni teki 1949. leta pozdravljeni z neponovljivim slavljem. Široi države so se prirejali mitingi, ljudstvo je s tem izražalo nedvosmiselno željo, da živi svobodno in neodvisno. Štafeto je v Beogradu dočakalo 150.000 ljudi, tovariš Tito pa je, sprejemajoč pozdrave, rekel: »Jaz lahko ob tej priliki še enkrat poudarim,

še enkrat obljubim, da ne bo ne meni, ne vsem nam žal nobenega truda, nobenih žrtev z naše strani, da bi opravičili zaupanje, ki so ga narodi Jugoslavije izrazili skozi to štafeto našemu partijskemu in državnemu vodstvu.«

Titove štafete so vsako leto obeležile nek jubilej, nek novi uspeh v izgradnji države. Sodelujočih je bilo vse več, število kilometrov, ki jih je prešla štafeta se je večalo. Leta 1950 je štafeta »Pozdrav Jadrana« prenešana s čolni in ribiškimi barkami, mornarji trgovske mornarice pa so nosili štafeto prek celega Atlantskega oceana. Rekordno število nosilcev 1.500.000 je zabeleženo leta 1952.

Na predlog tovariša Tita, 25. maja 1956, se ta dan proglasi za DAN MLADOSTI.

V proslavo dneva mladosti se vklaplja tudi enotna štafeta mladosti, cela manifestacija postaja pregled vseh aktivnosti mladih. Štafeta je leta 1957 krenila na pot iz Kumrovc, prvi pa jo je ponese kmetovalec Vili Broz. Prehajajoč iz roke v roko, noseč pozdrave iz tovarn, rudarskih jam, z gradbišč, zoranih njiv, je štafeta obšla vse naše republike in pokrajine. In tako vsako leto, ko vedno konča svojo pot na stadionu JLA v Beogradu, v rokah ljubljene tovariša Tita.

Do danes je štafeta prešla pot 1.150.000 kilometrov, nosilo pa jo je več kot 20 milijonov mladih.

Lansko leto je v čast 30-letnice izgradnje proge Brčko—Banoviči štafeta začela svojo pot v Brčkem. Proslava dneva mladosti se je odvijala pod parolo: »Mi poznamo svojo pot«. Mladina je to večkrat dokazala. Tudi v vojni, ko je postavljala 75 odstotkov vojakov revolucije, in povojni izgradnji domovine, ko je gradila ceste, proge, mesta in naselja... Ta pot je pot socializma in neodvisnosti, pot miru in neuvrščeniosti, pot tovariša Tita, na katerega se je mladina usodno vezala že pred 40. leti, ko je tovariš Tito prišel na čelo partije.

Letos je štafeta startala iz Niša, mesta, ki je postalo eden naših največjih industrijskih centrov in to v veliki meri zahvaljujoč mladini. Skozi republike in pokrajine, preko mostov in jezov, preko skoraj nepreločenih planinskih prevojev, noseč vonje polja in šumenje valov. Njen zadnji nosilec bo pionir iz SR Hrvatske, ki bo, predajajoč štafeto tovarišu Titu, postal mladinec.

»Srečen je narod, ki ima tako mladino«, je rekel ob neki priliki tovariš Tito. »Srečna je mladina, ki ima tovariša Tita,« govore mladi vsako leto, ko izražajo skozi štafeto vso svojo ljubezen in hvalnost za vse, kar je naša družba pod vodstvom tovariša Tita dosegla.

Tone Bezgovšek

Z bogatimi izkušnjami političnega stratega in treznim razumom državnika nam začituješ pot v dne, ko pretresajo svet nezaželeni mednarodni konflikti, vseskozi nas navdušuješ za velike cilje, nam kažeš nevarne čeri ter neprestano bdiš nad cvetovi socialističnih pridobitev v NOB. Prav ta tvoja neukrotljiva energija pri obvladovanju vsakodnevnih zaprek na poti graditve naših humanih socialističnih, samoupravnih odnosov, tvoja ustvar-

za tvojo osebno srečo, za srečo naših narodov, katerim si podaril vse svoje sile. Z nosilci štafete skozi cvetoči maj gre naša globoka zahvala za vse, kar si nam doslej podaril, z iskrenimi pozdravi in izrazi globokega zaupanja in naročilom:

Ostani nam še nadalje dober prijatelj in svetovalec, kot si nam bil doslej.

Z veselih src ti kliče kolektiv Steklarne Hrastnik: »Se na mnoga leta, tovariš TITO!«

9. MAJ - DAN ZMAGE

Fašistična Nemčija je kapitulirala 9. maja 1945. leta. Tega dne je bil v Berlinu med zmagovalci in poraženo Nemčijo podpisan akt o brezpogojni, končni in popolni kapitulaciji najmočnejše in najagresivnejše sile v svetu. S tem je bila druga svetovna vojna v Evropi končana. Prenehala je obstajati nacistična Nemčija, udarna sila mednarodnega imperializma. Njena država je uničena, vojska ujeta, razorožena in internirana v ujetniška taborišča, fašistični zakoni ukinjeni, fašistične politične organizacije prepovedane. Vojaško in politično vodstvo Nemčije je ujet, proglašeno za vojne zločince in postavljeno pred mednarodno sodišče. Zavezniške, antihitlerjevske sile (sovjetske, ameriške, britanske in francoske) so okupirale in si razdelile Nemčijo na štiri okupacijske zone ter uvedle vojno okupacijsko upravo v Nemčiji.

to dan navdihov in teženj vseh Združenih narodov k trajnemu miru in mednarodnemu razumevanju.

Vendar, obkoljene nemško-fašistične sile iz sestava armade »E« v zahodnih delih Slovenije in Hrvaške so se močno upirale enotam Jugoslovanske armade od 9. do 15. maja 1945. Tedaj je skupina armade »E« z 300.000 vojakov kapitulirala z ostanki kvizlinških in kontrarevolucionarnih ustaških in četniških oboroženih formacij pred enotami Jugoslovanske armade. Tega dne je končana štiriletna osvobodilna in revolucionarna vojna narodov Jugoslavije. Ob tej priliki je maršal Tito leta 1945 kot vrhovni komandant Jugoslovanske armade dejal: »Naš boj se je začel v Srbiji in se v toku štirih let razširil skozi vse kraje naše domovine. Od Đevdelije so na-

še enote vodile ogorčen boj goneč sovražnika in ga končale na avstrijski meji. Tokom štirih let so se v junaške vrste naše armade zlivali sinovi vseh narodov Jugoslavije. Zlivali so se, da bi končali svojo borbo na obalah Jadrana, v Trstu, v Gorici in na Soči.«

Proslavljajoč Dan zmage se narodi Jugoslavije spominjajo ogromnih naporov, herojskih zmag in žrtev vseh svobodoljubnih narodov združenih v veliki protifašistični koaliciji, ki je ustvarila zmago nad fašistično-imperialistično agresijo. Istočasno se spominjajo ogromnih lastnih naporov, ljudskih in materialnih žrtev nanesenih v antifašistični, osvobodilni in revolucionarni borbi, ki so jim omogočile, da v vojni gradijo svoje lastno življenje in družbo kot zbrateni in enakopravni narodi z svojimi zgodovin-

skimi nalogami in življenjskimi interesi. Oni se posebno spominjajo jugoslovanskih borcev, ki so na raznih in mnogoštevilnih bojiščih Jugoslavije, v koncentracijskih taboriščih in zaporih, dali življenje v boju proti fašizmu, za svobodo in neodvisnost svoje domovine. Spominjajo se slavnih in težkih borb in bitk Narodnoosvobodilne vojske Jugoslavije, ki je zadala odločilne poraze fašističnim okupatorjem in zaključila osvoboditev Jugoslavije.

Ob priliki dvajsetletnice zmage je tovariš Tito dejal: »Dvajsetletnica zmage nad najstrašnejšo fašistično mračno silo je vsekakor radosten dogodek za milijone ljudi v svetu, ki so to zmago dočakali z navdušenjem in katerim so ostali v spominu usodni in surovi dnevi druge svetovne vojne. Spominjajo se strahot, skozi katere so naši narodi prešli iz ogromnih žrtev, katere so dali v osvobodilni borbi.«

Tone Bezgovšek

Program akcij in prireditvev v okviru praznovanj

40-letnice ustanovnega kongresa KPS.

40-letnice prihoda tovariša Tita na čelo KPJ.

85-letnica rojstva tovariša Tita na čelo KPJ.

Mladi se bomo udeležili tradicionalnega »IV. Trnovskega maratona 1977«, katerega namen je širjenje množičnega športa, krepitev obrambne sposobnosti, obujanje spomina na NOB in ljudsko revolucijo ter prenašanje borbene tradicije na mladi rod. V mesecu marcu oz. aprilu bo-

mo organizirali v vseh sredinah delovanje ZSM množične proslave in prireditve, katerih vsebina mora izražati zgodovinski pomen vseh treh jubilejev. Ob koncu maja bomo samostojno organizirali pohode po mejnikih naše revolucije. Od marca do aprila bomo sodelovali na revirski delovni akciji na cesti Ustanovnega kongresa KPS.

Ob koncu aprila bomo sodelovali in pomagali pri izvedbi 8. srečanja pionirjev zgodovinarjev in likovnikov Slovenije.

30. aprila bomo na čim več mestih prižigali kresove. Ob njih bomo organizirali kulturne programe in razgovore z udeleženci NOB. V maju, v okviru Dneva mladosti, bomo organizirali manifestativni nastop mladine.

25. maja bomo podelili priznanja mladim družbenopolitičnim delavcem in mentorjem in svečano sprejeli pionirje v ZSM.

Sodelovali bomo pri praznovanju občinskega praznika Dneva rudarjev in Dneva borcev.

Problemi dela v OO ZSMS TOZD-1

Preden bi začel, naj poudarim, da ne mislim kritizirati, vendar naj bo ta članek še eno opozorilo vsem mladim v TOZD-1.

Najprej bi se dotaknil mladih komunistov v naši delovni enoti. Ti so, razen dveh izjem, popolnoma nezainteresirani za delo v OO ZSMS. Morda mislijo, da so s tem, ko so postali člani OO ZK, prenehali biti mladi in se ne zavedajo, da idejnost in aktivnost OO ZSMS bazira predvsem na mladih komunistih.

Druga stvar, ki bi jo rad omenil, je neusklajeno delovanje predsedstva OK ZSMS Hrastnik z bazo, to je z OO ZSMS, kajti lahko je pošiljati naloge in zadolžitve po pošti. Izgleda, da na OK ZSMS ne vedo, da je OO ZSMS v proizvodnji in da ima tudi probleme ne samo z aktivnostjo, temveč tudi s sklepčnostjo na sejah. Mislim pa, da bo zadostoval podatek, da smo v novi mandatni dobi videli predsednika OK ZSMS Hrastnik samo enkrat!

Da pa ne bi kdo rekel, da vidim samo druge, sebe pa ne, naj poudarim, da se tudi sam nisem dovolj aktiviral v naši OO ZSMS TOZD-1. Vendar sebi v opravičilo moram poudariti, da sem bil stalno aktiven pri KS ZSMS OZD!

Preden bi pa končal, naj zapisem še en podatek. Vabila za sestanke OO ZSMS TOZD-1 velikokrat ostanejo v obratovodni pi-

sarni TOZD-1. Vem, da je ZSMS ravno tako družbenopolitična organizacija, kakor so ZK, sindikat, SZDL in tako bi morali tudi ZSMS obravnavati.

Za konec pa bi napisal tole: Pred nami je mesec mladosti. Upam, da nam bo to dalo več

spodbud za nadaljnje delo in želim si, da bi mladi mislili na besele tov. Tita: »Draga mladina, na tebi je bodočnost!«

Predsednik
OO ZSMS TOZD-1:
Zorec Miro II.

Obisk radia Trbovlje

Ker smo pristali na ponudbo sodelovanja z Radiom Trbovlje, smo odšli posnet dve oddaji.

Za spikerje smo bili izbrani Franja, Edi in jaz.

Ko smo prispeli na cilj, nas je sprejela glavna urednica, da smo se domenili za program oddaj. Potem smo začeli s snemanjem. To je potekalo v kabini, ki je bila z mešalno mizo v drugem prostoru. Seveda pa nam je radijski tehnik dajal navodila.

Ker pa smo bili domenjeni, da radio obišče cel krožek, so se z avtobusom pripeljali tudi ostali. Da bi mi dobili jasno predstavlo o napravah, njihovem delu, nam je tov. tehnik razlagal. Predstavil nam je diskoteko in oznake za posamezne vrste plošč. Poblje smo spoznali tudi mešalno mizo in magnetofone. Pri tem delu je potrebna izredna zbranost in natančnost. Priznati moram, da jaz

ne bi bila primerna za poklic radijskega tehnika.

Nato je besedo predal nam. Vprašal nas je, kaj nas zanima. Iz Irene so se kar vsipala vprašanja: »Ali oddajate vsak dan, kako snemate čestitke, zakaj jim posvečate toliko časa?« Na ta vprašanja je dobila tudi odgovore. Zvedela je, da oddajajo vsak dan popoldan, kadar pa ne, so direktno priključeni na drugi program Radia Ljubljana. Čestitke pa ne snemajo v živo, saj imajo toliko časa, da jih posnamejo že prej. To je njihov osnovni vir dohodkov. Povedali so nam tudi, da jim primanjkuje predvsem moških napovedovalcev, ženske napovedovalke pa so večinoma učiteljice.

Ker sem preizkušnjo dobro opravila, imam nekaj možnosti za napovedovalko.

Boža Golouh, 8. a

Kapitulirala je torej Hitlerjeva fašistična država, vojska in policija — armada profesionalnih razbojnikov in zločincev — državni aparat nacistične, »nacionalsocialistične«, t. j. fašistične partije. Kapitulirala je najreakcionarnejša sila sveta, germansko-fašistični rasistični imperializem, zasnovan na nasilju, osvajanju tujih držav, nečloveških metodah, na težkih in masovnih zločinih.

Zaradi tega se 9. maj slavi kot veliki praznik človeštva, kot dan zgodovinske zmage antifašistične koalicije, vseh antifašističnih sil in svobodoljubnih narodov v svetu nad agresijo. Zmaga je izvojevana v imenu ideje zmage, demokracije, miru, neodvisnosti, enakopravnosti in napredka za vse nacije sveta. »Deveti maj 1945 — pravi tovariš Tito — je dan skupne zmage, je skupen praznik vseh Združenih narodov. Želimo, da je

Mladina o Titu

Ko praznujemo v tem jubilej-
nem letu pomembne obletnice,
predvsem pa, ker smo pred praz-
novanjem v mesecu mladosti Ti-
tovega rojstnega dne, so učenci
nekaterih razredov osnovnih šol
Hrastnika in Dola pisali svoje
misli, kaj mi pomeni Tito, zakaj
spoštujem Tita, zakaj imam rad
tovariša Tita in kaj je svoboda.
Iz teh misli povzemamo le ne-
katere, za katere smo mislili, da
so vredne objave:

KAJ MI POMENI TITO? ZAKAJ SPOŠTUJEM TITA?

Tito nam daje zgled v vojni in
miru. Kot lahen vetrič trosi po
svetu bratstvo med narodi.

Ernest Gričar, 7. d

Tito mi pomeni svobodo in lepo
življenje. Spoštujem ga, ker nas
uspešno vodi in je naš predsed-
nik.

Branko Potočan, 7. d

Na otvoritvi Titovega spominskega doma

Tito mi pomeni varuha svobode.
Karmen Kovač, 7. d

Tita spoštujem, ker je dober
voditelj naše države in se vedno
trudi, da bi v svetu vladal mir.

Darja Erman, 7. d

Tito je vse svoje življenje po-
svetil svoji demovini in našim
narodom.

Karmen Ostrovršnik, 7. d

Tita spoštujem, ker je naš ve-
liki državnik, ker je vodil našo
partizansko vojsko, ker ne dela
razlik med revnimi in bogatimi,
ker pomaga in brani siromašne
ljudi in narode.

Varja Janežič, 7. c

Tita spoštujem, ker je sposoben
voditi SFRJ.

Vanjo Tomc, 7. d

Tito mi pomeni neodvisnost,
ljubezen do domovine in svobo-
de.

Savič Branko, 7. d

Tito mi pomeni simbol hrabro-
sti. Tito ni le dober voditelj dr-
žave, temveč je tudi prijatelj
mladine.

Niko Retar, 7. d

Tita spoštujem, ker se mi zdi,
da je nekaj, kar je nedosegljivo,
da je nekdo, kateremu se mora-
mo zahvaliti, da danes tako živi-

mo. On je tisti, ki je svojo tedaj
nepomembno državico na Balka-
nu peljal skozi vihar in jo sreč-
no pripeljal na cilj.

Mojca Tržan, 7. c

Priznanje in zahvala mladim tovarišu Titu

Tita spoštujem, ker je naš
predsednik, ker je vodil partiza-
ne in je tako ponosen na nas
mlade.

Andreja Ojsteršek, 7. c

Tovariša Tita spoštujem že od
mladih nog, od takrat, ko sem ga
prvič zagledala z očmi. To spo-
štovanje do tovariša Tita mi bo
za vedno ostalo v spominu, dokler
ne bo ugasnila luč mojega življe-
nja.

Mira Gorza, 7. c

Tita spoštujem, ker je naš naj-
boljši voditelj, borec za človeške
pravice in enakopravnost. Zato
želim, da bi bil zdrav in nas še
dolgo vodil.

Hermína Kovač, 7. c

Tito je zame varuh svobode.
On nam jo je izbojeval in on nam
jo bo obvaroval.

Vojka Šuštar, 7. d

Tito mi pomeni domovino, mla-
dost in vse kar raste, živi, in de-
la. Tita spoštujem, ker je ustva-
ril našo domovino, priboril zlato
svobodo, v kateri lahko vsak svo-
bodno živi.

Mojca Greben, 7. c

KAJ JE SVOBODA?

Svoboda je mir, čas brez vojn.
Svoboda mi pomeni materino be-
sedo doma in povsod brezskrb-
nost, modro nebo in morje, pisa-
no cvetje in petje ptic.

Mojca Greben, 7. c

Svoboda pomeni človeku ne sa-
mo, da se prosto giblje, ampak,
da lahko govori svoj materin je-
zik.

Ines Kmet, 7. d

Svoboda je naša velika pridob-
itev, cenimo jo in jo uživamo
sproščeni in zadovoljni. Zato se
bomo vedno borili zanjo.

Blanka Brodar, 7. d

Svoboda je, da nisi pod niko-
garšnjo oblastjo. Do nje prideš
samo po krvavi poti (z bojem).

Vojka Šuštar, 7. d

Svoboda mi pomeni topel dom,
zelene travnike in slovensko go-
vorico.

Hermína Kovač, 7. c

Svobodo lahko izgubiš in težko
pridobiš.

Vanjo Tomc, 7. d

Svoboda je čas veselega življe-
nja in čas brez vojn, svoboda je
več kot kup zlata.

Orožen Desanka, 7. c

Za svobodo se moramo boriti.
Svoboda je najlepša beseda, ki je
ne pozna vsak človek.

Nada Zakrajšek, 7. d

Svoboda je prostost človeka v
govoru, mišljenju in dejanjih.

Ernest Gričar, 7. d

Kaj želim tov. Titu za 85. rojstni dan?

Tov. Titu želim, da bi bil še
dolgo med nami in opravljal svo-
je državniško delo. Želim mu, da
bi živel še tako dolgo, kolikor je
cvetja v vsej Jugoslaviji.

Mirči Avbelj, 5. a

Zakaj imam rad tov. Tita?

Tovariša Tita imam rad zato,
ker je skupno s partizani osvo-
bodil Jugoslavijo, je simbol mla-
dosti, ljubezni, bratstva, je lik de-
lavnega človeka!

Kaj želim tov. Titu za 85. rojst- ni dan?

Želim mu, da bi bil živ še zelo,
zelo dolgo časa, še dolgo na čelu

partije, da bi še dolgo vodil Ju-
goslavijo po pravilni poti in da
bi bil vedno srečen!

Marko Mlinarič, 5. c

Tito je naš in mi ga imamo
radi. On je simbol vseh neuvršte-
nih držav.

Rad bi hodil po njegovih sto-
pinjah in se žrtvoval za domovi-
no. Zato vedno izpolnjujemo nje-
gove želje. Njegova glavna želja
je: »Mladi, učite se, samo tako
boste koristili domovini!«

(Čakič Željko, 7. b)

Živim v svobodi, za katero ima-
jo največ zaslug zavedni ljudje
— borci, s tovarišem Titom na
čelu. Pomagamo si med seboj,
se dogovarjamo, načrtujemo, kaj
bomo izboljšali in zopet je tu
ime, ki je k temu največ pripo-
mogel — TITO.

(Jana Pavlič, 7. b)

Rada zahajam v Kumrovec,
kjer se je rodil Tito. Ogledam
si njegov spomenik iz bron, v
rojstni hiši pa zibelko, posteljo
in njegove zemljevide ter voja-
ško uniformo.

(Vojka Čeperlin, 7. a)

Tito — vzklik, ki nam pomeni
borca za uresničitev naših želja,
borca za svobodo, enakost in mir.

V tem letu, ko praznujemo 85.
obletnico, so mu še bolj posveče-
ne naše misli, želje in hotenja,
da bi izrazili naše priznanje za
njegovo delo.

(Nataša Orožen, 7. a)

Srečanje s tovarišico Lidijo Šentjunc

Bliža se 40-letnica KPS in učen-
ci osnovne šole NHR iz Hrastni-
ka ter učenci osnovne šole Bori-
sa Pusta z Dola smo bili obve-
ščeni, da je k nam povabljen po-
litična delavka in članica federa-
cije tov. Lidija Šentjunc.

Dne 4. 4. 1977 je napočil tre-
nutek, katerega smo vsi težko
pričakovali. Zbrali smo se v po-
slovni zgradbi na Logu. Tov. Sa-
mo Logar je pozdravil navzoče in
povedal namen našega srečanja.
Predstavil je tovarišico Lidijo
kot našo rojakinjo in hkrati ko-
munistko, katere nam bo poveda-
la nekaj besed o KPS, o njenem
delovanju in o njej sami. Nato
pa je tovarišica Lidija pričela
pripovedovati:

»Otroštvo sem imela zelo bed-
no. V takšnih letih kot ste vi,
sem se morala odločiti, kako bi
si ustvarila življenje. Ko sem
imela 15 let, so se mi začele po-
rajati misli in nešteto vprašanj
mi je rojilo po glavi. Tako sem
že med študijem sodelovala v na-
prednih društvih. Leta 1932 sem
bila sprejeta v KP. Kot študent-
ka sem opazovala življenje rev-
nih in bogatih in spoznala sem,
kakšne krivice se dogajajo. Pisa-
la sem razne članke o delu in
življenju delavske mladine. Ta
članek pa je bil tako revolucio-
naren, da so takoj polovili 30
mladincev in med njimi tudi me-
ne. V zaporu sem ostala dve leti.
Po vrnitvi iz zapora leta 1935 sem
bila članica pokrajinskega komi-
teja SKOJ. Leta 1939 je nastopilo
mladinsko gibanje, v tem gibanju
sem aktivno sodelovala kot čla-
nica KP. Po okupaciji so me are-

tirali in izselili v Srbijo, vendar
sem se ilegalno vrnila v Ljub-
ljano. Med NOB sem bila večkrat
v nevarnosti za svoje življenje,
vendar mi, kakor večini, to ni
strlo poguma za nadaljnje delo-
vanje.«

Na koncu srečanja smo tovari-
šici Lidiji postavili nekaj vpra-
šanj, na katera nam je rada od-
govorila. Bili smo zelo zadovolj-
ni, saj smo veliko pridobili. Zelo
si želimo še mnogo srečanj z na-
šimi političnimi delavci in borci,
saj je v njihovem pripovedova-
nju toliko takega, česar ne sme-
mo nikoli pozabiti.

Tatjana Pokrajac, 7. c
OŠ NHR, Hrastnik

Mnenje o predstavi »Salemske čarovnice«

Gledališka predstava »Salemske
čarovnice« mi je bila zelo
všeč. Igralci so res zaslužili po-
hvalo. Igrali so tako prepričljivi,
da sem mislila, da se v resnici
sedaj dogaja. Tudi glasba se
je zelo ujemala s predstavo. Včasih
je zvenela tako grozljivo, da
me je kar mraz spreletel. Na-
sploh mi je bila predstava zelo
všeč in želim, da bi bilo še več
podobnih. V tej predstavi sem
spoznala, kako krivičen je lahko
svet.

Vojka Šuštar, 7. d

Srečanje pionirjev zgodovinarjev in likovnikov

V aprilu bo srečanje pionirjev zgodovinarjev in likovnikov iz vse Slovenije. Osrednja prireditelj bo v Trbovljah, vendar bomo tudi hrastniški pionirji gostitelji 80 pionirjev iz raznih krajev Slovenije. Že sedaj se pripravljamo na to srečanje in se dogovarjamo, kako bomo kar najbolj zabavali svoje vrstnike in jim pokazali vse znamenitosti

našega kraja. Ob tej priložnosti smo povabili tudi pionirje iz pobratene šole Artur Turkulin iz Raške. Tudi oni bodo tekmovali v likovnem ustvarjanju in se seveda udeležili množičnega pohoda na Čebine. Upamo, da bodo naše povabilo sprejeli in se nam pridružili ob tekmovanju in proslavljanju tako pomembnih jubilejev. Clani lit.-nov. krožka

ČE BI BILA...

Zrem skozi šolsko okno. Oko se mi zaustavi na onesnaženi cesti, polni papirčkov raznih sladkanj. Razmišljam, kaj bi storila, če bi bila predsednik mladinske organizacije v našem kraju?

Urejevanje okolja

Na sestanku bi se domenili za naloge skupin. Prva skupina bi sama naredila koše za smeti. Pobrali bi vse papirčke po tleh, obesili tablice z napisi, naj ne mečijo papirčkov in cigaretnih ogorčkov. Druga skupina bi imela nalogo očistiti okolico spomenika, avtobusne postaje ter parkirnega prostora. Pri spomeniku bi nasadili rože, v vazah redno menjali vodo ter cvetje in prižigali sveče. Avtobusna postaja bi dobila klopi in nasadili bi mlado drevje, ga redno zalivali, dokler je pač potrebno, ga cepili, jeseni pa tudi grabili listje okrog. Okrog parkirnega prostora bi postavili ograjo, za ograjo pa nasadili travo, ter jo redno kosili. V tretji skupini bi bili sami osmošolci, ti bi nasadili cvetlice za šolo, okrog igrišča bi nasadili travo, uredili parkirni prostor pred šolo, za njo bi postavili mizo in klopi. Enako bi naredili tudi zraven novih blokov. Tudi tu bi nasadili drevje, da bi imeli blokovčani

Za nagradni kviz znanja iz prejšnje številke »STEKLARJA« smo prejeli 34 rešitev. Pravilni odgovori se glasijo:

1. Haile Selasie
2. a harač
3. b harfa
4. c Karpati
5. a okoli 247 pred našim štetjem.

Za pravilne odgovore prejmejo nagrado naslednji izžrebanci:

1. nagrada (30,00 din): Emil Špitaler, upokojenec
2. nagrada (20,00 din): Zvonka Dremel
3. nagrada (10,00 din): Marta Zabkar, upokojenka.

kaj prostora in se ne bi kar na prejši podili po betonu.

Vse to bi naredili v mladinski organizaciji našega kraja in potem bi vsi pazili na to, kar bi mi ustvarili.

Iz razmišljanja me predrami šolski zvonec in glas tovarišice, ki nas opozori, naj poberemo okrog sebe papirčke.

Jana Pavlič
lit.-nov. krožek
Dol pri Hrastniku

OBČUDUJEM KAL

Kadar grem ven, se skoraj vedno zazrem v Kalsko planino nad Dolom, ker se mi zdi nepopisno lepa. Vzdiguje se nad majhnimi hribčki, kakor da bi hotela biti vedno prva. Ko sem jo večkrat opazovala, se mi je zdelo vedno lepša. Bila je pomlad. Zjutraj je sonce obsijalo samo njo, nad hribčki pa je še vedno ležala megla.

Kalska planina je poleti vsa v soncu, pokrita z lepo zeleno travo. Jeseni, ko listje že odpada in so drevesa že skoraj gola, je vi-

deti vsa rjava — kakor da bi bila onemogla starka. Ko pa pride zima in je vsa v belem, je videti najlepša, kakor da bi bila pokrita z belim krznemim plaščem. Hribčki in vsa drevesa so pokrita z belo snežno odejo in videti je, kakor da bi bili stražniki svoje kraljice.

Ko se bom poslavljala od otroštva ali bom šla mogoče drugam, v drug kraj, se bom vedno spominjala Kalske planine.

Marta Tosić, 7. b
Dol pri Hrastniku

OBISK NA RADIU TRBOVLJE

Povabilo, da obiščemo Radio Trbovlje, smo z veseljem sprejeli. Tako se je naše sodelovanje z radiom pričelo. Posneli smo oddajo, ki je bila posvečena življenju učencev na naši šoli. Trije učenci so predstavili naša dela. Spise, intervjuje in tudi nekaj vseh iz šolskih klopi.

Po končanem snemanju smo vsi z radovednostjo sledili tehniku, ki nas je peljal v njihov studio. Takoj je našo pozornost pritegnila kar precejšnja diskoteka. Prijateljica, ki radi posluša glasbo, me dregne: »Tu bi se pa kaj našlo.« Nasmehnem se ji. Prav gotovo bi bilo nekaj zanj, saj imajo različno vrsto glasbe. Že naslednji hip pa nas tehnik povabi k mešalni mizi. Tu smo spoznali vse ukane in umetnine, kako lahko poslušamo Radio Trbovlje in njihove oddaje. Ta miza je polna raznih gumbov, aparatov, magnetofonov in gramofonov. Nekaj časa gledamo malce zmedeno sem ter tja vso to zmešnjavo, nato pa nam tehnik vse lepo razloži. No, kmalu smo spoznali, da je kar enostavno, vendar moraš biti pri delu pazljiv, da slučajno

vse ne zmešaš. Zato je poklic tehnika kar težak. Posebno še takega, ki vse delo opravlja sam, ker pač nima asistenta. Za konec pa nam je še zavrtel del posnete oddaje. Naši trije učenci so se izkazali kot pravi spikerji. Povedali so nam, da rabijo napovedovalce, posebej moške. Mogoče bo pa res še kdo od nas kdaj na Radiu Trbovlje.

Cas je bil, da smo se poslovili od prijaznega tehnika in novinarjev ter se nadejali, da se bomo še videli.

Marina Zagar
lit.-nov. krožek
Dol pri Hrastniku

Če bi bil...

Če bi bil predsednik kraja Marno, bi se poglobil v zadeve občanov. Na Marnem so zgradili motel, rabili pa bi še trgovino ali pa samopostrežbo. Matere morajo hoditi vsak dan po kruh na Dol, tudi v grdem vremenu. Če bi bila trgovina na Marnem, pa bi si prihranile čas.

Organizirati bi bilo treba tudi denar za urejanje cest. To pa bi lahko naredili samo s samoprišpevkom. Na Marno bi bilo treba napeljati v nekatera poslopja elektriko in vodno instalacijo. Vode večkrat ni, ker rudnik spodkopava teren. V motelu se zadržujejo alkoholiki, ki uničujejo klopi in stole, razbijajo kozarce in steklenice.

Če bi bil predsednik občine, bi predlagal, da se mize in stoli zamenjajo, alkoholikov pa naj ne sprejemajo ali jih spodijo.

Tako bi izboljšal najnujnejše stvari.

Kroflič Bojan
6. b razred
Dol pri Hrastniku

NAGRADNI KVIZ ZNANJA

GLAS
MLADIH

1. Voditeljica poljskega in nemškega delavskega gibanja (1871—1919) je bila zastopnica levega krila nemške socialne demokracije in druge internacionale. Bila je ena izmed organizatorjev KP Nemčije in je sodelovala pri ustanovitvi socialdemokratske stranke Poljske 1893. Po izbruhu prve svetovne vojne je dosledno vztrajala na internacionalnih pozicijah, bila proti vojnim kreditom, skupaj z Liebknechtom in drugimi ustanovila skupino Internacionala, ki so jo kasneje imenovali Zveza Spartakistov. Ubili so jo 15. januarja 1919.

Katera je bila ta voditeljica?

2. Ozka, globoka rečna dolina, ki ima strma in navpična skalna pobočja. Pogoste so v suhih področjih zahodnega dela ZDA (ob reki Kolorado). V Jugoslaviji so znani tudi primeri ob reki Tari, Pivi, Sutjeski, Neretvi itd. Take reke imajo veliko vodne energije, zato na njih gradijo velike hidroelektrarne. Kako se imenuje taka ozka globoka rečna dolina?

- a) vrtača
- b) soteska
- c) kanjon

3. Kako se imenuje astronomski daljnogled za snemanje sonca? Opremljen je z objektivom za modro-vijoličaste žarke, namesto okularja pa ima posebno opremo. Često je postavljen v nesprenljivo lego, zaradi tega sončno svetlobo usmerja v daljnogled tako, da se odbija na ravnom zrcalu, ki ga poganja poseben mehanizem, da lahko spremlja premikajoče se sonce.

- a) fotokamera
- b) heliograf

4. Zračno plovilo, ki ima namesto kril enega ali več vodoravnih rotorjev, katere vrti motor. Lahko vzleta navpično in nepremično visi v zraku, lahko leti vodoravno. Čeprav ga že dolgo izpopolnjujejo, je večjega praktičnega pomena šele od druge svetovne vojne dalje. Sedanji lahko leti v vodoravni smeri hitreje kot 200 km na uro.

Katero plovilo je to?

5. Kako so se imenovala grška mistična bitja z lepim glasom, ki so s svojim petjem vabila mornarje k nevarnim čerem, kjer so se jim razbile ladje. Živela so na skalnati obali v južni Italiji. Upodabljali so jih kot ptice z žensko glavo ali kot ženske s krili in ptičjimi nogami.

Katera so bila ta mistična bitja?